

# Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 71.

Fjerde Sessions tredie Samling.

20de Møde.

Lørdagen den 9de Juli.

(Fortf.)

**Bregendahl:** Da jeg just har faaet Ordet umiddelbart efter, at den høitærede Finantsminister har udtalt sig, skal jeg kun med Hensyn til en enkelt Uttring af ham tillade mig at bemærke, at der dog i de fleste større Provindsfjorbstæder bestaaer, om ikke offentlig autoriserede Handelsforeninger, saa dog frivillige Foreninger af de Handelnde, og jeg troer, at de Oplysninger, Regjeringen vil have om Handelsforholdene og hvad der angaaer Provindsfjorbmandenes Stilling, vil langt henstgtsmæssigere kunne erholdes ved Forespørgsel hos saadanne Foreninger end hos egentlige Embedsmænd. Det var imidlertid ikke for at faae Leilighed til at gjøre denne Udtalelse, at jeg har bedet om Ordet, men førend jeg udtaler mig videre over den forliggende Sag i Almindelighed, vil jeg tillade mig at rette den Forespørgsel til den ærede Finantsminister, som jeg gjerne ønsker, han strax vil besvare med Ja eller Nei, det er nemlig, om Patenterne af Mai Maaned kunne ventes forelagte Rigsdagen til Efterretning. Jeg veed ikke, om den ærede Finantsminister vil svare derpaa?

**Finantsministeren:** Jo, naar jeg faaer Ordet.

**Formanden:** Den høitærede Finantsminister har Ordet.

**Finantsministeren:** Der er ingen Anledning for Regjeringen til at forelægge disse Patenter, som der af den ærede Rigsdagsmand er omspurgt. En „Forelæggelse“ fra Regjeringens Side har ifølge Grundloven en bestemt Betydning, der ikke tillader, at disse Patenter forelægges. Derimod vil jeg

med Fornøielse forsyne baade den ærede Rigsdagsmand og hvilkensomhelst af de øvrige Herrer Rigsdagsmand, der maatte ønske disse Patenter, med Exemplarer deraf.

**Bregendahl:** Ja, naar Finantsministeren holder sig til det Udtryk, jeg brugte: „forelægges nærværende Forsamling“, maa jeg kalde i Grindring, at jeg brugte det Udtryk: „forelægges nærværende Forsamling til Efterretning“; jeg havde saa meget mere troet, at dette var skeet tidligere, og navnlig, før Sagen kom til Forhandling, som jeg her holder i min Haand en Beskjendtgjørelse, angaaende en for Hertugdømmet Slesvig allerhøist paabudt Forandring i Brændevinsbeskatningen, der, saavidt jeg veed, fra Regjeringens Side er meddeelt nærværende Thing. Jeg havde derfor troet, at det Samme havde fundet Sted med Hensyn til bemeldte Patenter. Hvad nu den Sag angaaer, som foreligger til Forhandling, saa er det jo nok som bekjendt, at denne Sag har i en kun lidet forandret Etikkelse foreligget Folkethinget til Forhandling. Jeg har under de tidligere Forhandlinger i nærværende Sag med fuld Overbeviisning stemt imod Loven i dens Almindelighed, saaledes som den var forelagt fra Regjeringens Side. Det er ufornødent her at udvikle de Betragtninger, som have kunnet føre til et saadant Botum; jeg skal kun i saa Henseende tilføie, at jeg har stemt imod Sagen, ikke fordi jeg jo anseer det uveligt og nødvendigt, at der for den hele Stat bestaaer eet Toldskelleskab; jeg har stemt imod Sagen, fordi jeg anseer det for ubetimeligt, at antage Lovforslaget, saaledes som det var forelagt. Alle de forskjelligge Betænkkeligheder, der kunne fremhæves imod Sagen, ere, som sagt, tidligere vidtløstigt omhandlede i denne Sag; jeg skal nu gjerne indrømme, at der i saa Henseende er